Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 48

Semp: & assidua postes fuligine nigri.
Hic tantum boreæ curamus frigora: quantum
Aut nũerũ lupus: aut torrẽtia fluĩa ripas. CO
Stant & iuniperi: & castaneæ hirsutæ.
Strata iacẽt passim sua quecꝫ sub arbore poma
Omnia nunc ridẽt. at si formosus alexis.
Mõtibus his abeat: videas & fluĩa sicca. Thyr.
Aret ager: vicio moriens sitit aeris herba.
Liber pampineas inuidit collibus vmbras.
Phyllidis aduentu nostræ nemus om̃e virebit.
Iuppiter & læto descẽdet pluribus imbri. CO
Populus alcide gratissima: uitis iaccho:
Formosæ myrtus veneri: sua laurea phœbo:
Phyllis amat corylos: illas dũ phyllis amabit:
Nec myrtus uĩcet corylos: nec laurea phœbi T
Fraxinus in siluis pulcerrima: pinus in hortis:
Populus in fluuiis: abies in montibus altis.
Sæpius at si me lycida formose reuisas:
Fraxinus ĩ siluis cædet tibi: pinus ĩ hortis. M.
Hæc memini & victũ frustra cõtẽdere thyrsim
Ex illo corydon corydon est tẽpe nobis.

Ille terraꝝ mihi pꝫter oẽs angelꝰ ridet. Flu
mia sic: hyphbolice ꝙ continuo fluentes aq̃
siccent. Vitio. a. pestilẽtia corrupti aeris af
fligit. Inuidet. u. iuideo tibi illã rẽ dicimꝰ
ut te ne inqt miserãde puer cũ leta ueniret
iuidit fortuna mihi. Virg. nunq̃ põpinos ĩ
se. ge. ꝓfert sed varro freq̃nter. Iuppit. et l.
d. p. i. Sic alibi: Cõiugis in gremiũ lætæ de
scẽdit Aer. n. ĩ pluuias soluit. Fraxinꝰ: ita
erunt pulcræ hæc arbores ĩ suis locis natæ
ut si tu ad me uenire sæpiꝰ curaueris. Ex il
lo. c. c. ẽ. t. em̃ victor nobilis sup̃ oẽs quam
rẽ quasi rusticus implere non potuit.
CHRI: Ite. do. p. sensus est pasti estis &
tñ ꝓpter auidissimã uoraginẽ: nõ desinitis
Sed si eẽt ullus ĩ vobis pudor discederitis:
Demõstrat aũt poeta q̃tũ ex nimio amore
cupiat vt discedãt. vt possit frui re amata pꝰ
q̃ꝫ irrõnalia veluti si rõnalia eẽnt alloquit.
Nã cæcus ex nimio amore ñ uidet qbꝰ di
cat. Mollior. h. i. q̃ recũbẽtibus ĩ te mollio
rẽ somnũ facis. Solstitiũ pe. defendite: sol Solstitiũ:
sticia duo facit sol Alteꝝ qñ ingredit capri
cornũ. qđ hiemale dr̃. Alteꝝ qñ ꝑuenit ad
cancrũ: qđ appellat æstiuũ. Illud maxia fri
gora hẽt & dies oim breuissimos: hoc ma
ximos calores & dies lõgissimos: cõstant
em̃ ex q̃ndeci horis: ex tercia paulominus
pte vniꝰ horæ. Noctes sunt ex octo horis:
& ex duabꝰ paulominꝰ ptibꝰ de tribus ho
ræ ptibꝰ. Defendite solstitiũ pecori. i. arce
te vim caloris: q̃ ẽ in solstitio a pecore. Dixit eodẽ mõ Stati. Hinc vero ambobꝰ rabiẽ fortuna cruẽtam
Attulit haud passi sociis defendere noctẽ culmibus. Hora. Et toga q defendere frigus: q̃uis crassa q̃at.
Sic Home. ἀλύνω qđ defendo significat eodẽ mõ dicit: Χρειὼ ἐπ' ὄισ γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι Gẽme: gẽmas dicimꝰ lapillos p̃ciosos sed dixit gẽmas ĩ palmite uitis oculi q iam turgen
do extãt: ut gẽmæ extãt ĩ annulo. Focus: locus ẽ vbi fit ignis. Dicit aũt cõtraria supiori: Ille. n. q̃rebat
remedia cõtra calores. Hic dicit iã inuenisse cõtra frigora. Tædæ: Tæda arbor ẽ. In Europa. n. sex ge Tæda.
nera cognataꝝ arboꝝ sũt q̃ resinẽ ferũt: pinus: pinaster: pix: abies. larix & tæda. Sed tæda abũdãtior est
succo q̃ reliq̃: flamis ac lumini sacroꝝ ẽt grata. Hæc Pli. Notũ aũt ẽ ꝙ in locis in qbꝰ abũdat tæda illius
ligno ꝓ cãdelis vtunt. Hic faces tædas ꝑ sæpe appellãt poetæ. Torrẽtia flumia: torrẽtes dicimꝰ fluui Torrens.
los ꝑuos a mõtibus decurrẽtes dictos sic: qa ĩ caloribus & siccitatibꝰ torrẽt. i. arescũt. Sed qm̃ qñ augẽ
tur subitis ĩbribꝰ cũ maxio impetu p̃cipitia deferunt: Propterea dicimꝰ res torrẽtes q̃ cõcitate vehemẽ
tesqꝫ sũt: vt genꝰ dicẽdi torrẽs. Vñ iuuenalis: Sermo ꝓmptus ẽ & Isæo torrẽtior. Ergo torrẽtia flumia
cõcitata & rapida. Castaneæ: castaneas nuces vocamꝰ q̃ꝫ q̃ꝫ accõmodatiores glãdiũ generi. Sardibꝰ hæ
primũ ꝓuenere. Vñ græci sardianas balanos appellãt: octo illaꝝ genera sũt: Laudatissimæ q̃s Tarẽtũ
ꝓducit ait Pli. Macrobius vero nuces heracleoticas vocat ex auctoritate Oppii in li. de arboribꝰ silue
stribus vbi ait: Heracleotica nux quã castaenã q̃dã vocãt. Hirsutæ: hirsutas dixit ꝓpter thecas spino
sas ꝑ echidni dicuntur a silitudine echidnoꝝ q & ipsi spinosi sũt. Sed & erinatius spinosũ aĩal echidnus
dr̃. Fraxinus. hæc arbor celebratissima ẽ ab homero ĩ hasta achillis: q̃ in ida troadis nascit adeo silis ẽ
cedro vt dempto cortice emptores fallat. Frondes eiꝰ iumentis mortiferas: ruminãtibꝰ innoxias græci Fraxi.
tradidere. In italia nec iumẽtis nocẽt. Succus ad potũ expssus cõtra serpentes valet. Arborẽ ipsam ita
refugiũt vt ne vmbrã quidẽ vnq̃ꝫ attingant: Expertũ hoc se ait Pli. si necessitas sit ignem potius quam
in fraxinũ effugere serpentẽ. De reliquis arboribus dicemus alibi.

Pharmaceutria poetæ interlocutores damõ
& alphesibœus ad pollionẽ. Aegloga. viii.

Astoꝝ musam. Theocritus æglo SERVI.
gam φαρμακεύτριαν scribit in
q̃ mulier q̃busdã sacris mentẽ ama
toris a quo cõtẽnebat ꝑuertit: Illã Virgi.
ad vltimã huiꝰ æglogæ ptẽ trãstulit. Nam
prima ps cõq̃stionẽ amatoris decepti cõti
net. Musam. Cãtilenã amoꝝ quos inter
se cecinerũt. Mirata iu. Quã iuuẽca quod
aĩal pascendi auidissimũ est adeo admirata

P

Astoꝝ musam damonis & alphesibœi
Immemor herbaꝝ quos ẽ mirata iuuẽca

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0047
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG